

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: J. S.**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 17 Cad 122/2006 - 6 ze dne 20. 10. 2006,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě rozhodnutím blíže označeným v záhlaví odmítl návrh žalobce (dále jen „stěžovatel“) na obnovu řízení, a to pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel se tímto návrhem domáhal obnovy řízení věci, ve které krajský soud zamítl rozsudkem žalobu stěžovatele do rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení o zamítnutí jeho žádosti o plný invalidní důchod.

Proti usnesení o odmítnutí návrhu na obnovu řízení podal stěžovatel kasační stížnost ke Krajskému soudu v Ostravě, v níž mj. uvedl, že krajský soud nepřihlédl k navrhovaným důkazům a že se jeho přístup příčí dobrým mravům a Ústavě České republiky. Upřesnil, že návrh podal dne 27. 9. 2006, nikoli dne 29. 9. 2006, jak uvedl krajský soud. Pohoršil se nad poučením týkajícím se k povinnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Proto žádá Nejvyšší správní soud, aby rozhodl o jeho návrhu.

Nejvyšší správní soud nejprve přistoupil k přezkumu formálních náležitostí kasační stížnosti. Shledal, že krajský soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 8. 11. 2006, č. j. 17 Cad 122/2006 - 16, doručeným dne 20. 11. 2006, aby doložil plnou moc udělenou advokátovi a jeho prostřednictvím doplnil kasační stížnost o údaje blíže rozvedené v uvedeném usnesení. Na danou výzvu krajského soudu reagoval stěžovatel přípisem ze dne 20. 11. 2006 označeným jako „dodatek ke kasační stížnosti“, v níž zdůraznil, že na kasační stížnosti trvá, zopakoval, že jednání krajského soudu se příčí dobrým mravům a je v rozporu s Ústavou České republiky, a měl za to, že krajský soud není nestranný a nezávislý.

Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval přípisem ze dne 7. 2. 2007, doručeným dne 15. 2. 2007, aby zdejšímu soudu ve lhůtě jednoho týdne od doručení zaslal plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, a poučil jej o následcích nesplnění této zákonné podmínky řízení. Na výzvu reagoval stěžovatel dopisem ze dne 19. 2. 2007, v němž požádal, aby mu Nejvyšší správní soud nediktoval, že má být zastoupen advokátem, neboť v jeho případě jsou opakovaně porušovány právní předpisy ze strany soudů a státních institucí.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Ze spisu vyplývá, že tato podmínka nebyla stěžovatelem splněna.

Nedostatek zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než stěžovatelův návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu